Електронний договір та його форма

- Стаття 205 ЦКУ встановлює, що правочин (у тому числі договір) може вчинятися в усній або письмовій формі. У зв'язку з розвитком технологій, електронна форма була прирівняна до письмової.
- Стаття 207 ЦКУ уточнює, що правочин вважається вчиненим у письмовій формі, якщо його воля виражена за допомогою електронного або іншого технічного засобу зв'язку, що дозволяє відтворити документ. Це означає, що онлайн-замовлення, оформлене на сайті, має таку ж юридичну силу, як і паперовий договір.

Публічна оферта

- Стаття 633 ЦКУ визначає поняття публічного договору. Це договір, у якому одна сторона (підприємець) бере на себе обов'язок продавати товари, виконувати роботи або надавати послуги кожному, хто до неї звернеться. Умови публічного договору мають бути однаковими для всіх споживачів.
- Стаття 641 ЦКУ встановлює, що пропозиція укласти договір (оферта) повинна містити істотні умови та виражати намір особи, яка її зробила, вважати себе зобов'язаною у разі її прийняття. Реклама, адресована невизначеному колу осіб (наприклад, товари на сайті), є запрошенням робити оферти, якщо інше не вказано.

Таким чином, інтернет-магазин, розміщуючи інформацію про товар, його ціну та умови, виступає як публічний оферент.

Відповідальність та посередницька роль майданчика

- Цивільний кодекс України не покладає пряму відповідальність за товар або послугу на саму онлайн-платформу (якщо вона виступає лише як посередник). Відповідальність за якість товару, своєчасну доставку та інше несе продавець (виконавець).
- Однак, якщо онлайн-майданчик сам є продавцем, або активно бере участь у процесі продажу, він несе повну відповідальність за свої дії згідно з ЦКУ та Законом України «Про захист прав споживачів».